

Bohdan Bejze

Biskup Bohdan Bejze laureatem Nagrody Naukowej im. Ireny i Franciszka Skowyrów

Łódzkie Studia Teologiczne 6, 431-435

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BISKUP BOHDAN BEJZE LAUREATEM NAGRODY NAUKOWEJ IM. IRENY I FRANCISZKA SKOWYRÓW

Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym, działający przy Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, przyznał biskupowi Bohdanowi Bejze Nagrodę Naukową I stopnia im. Ireny i Franciszka Skowyrów na rok 1997. Za podstawę tego wyróżnienia Jury Nagrody uznało fakt, iż biskup Bejze jest twórcą i redaktorem serii wydawniczych *Chrześcijananie* i *W nurcie zagadnień posoborowych*. Uroczystość wręczenia Nagrody odbyła się 5 maja 1997 r. w sali reprezentacyjnej Trybunału Koronnego w Lublinie. Wzięli w niej udział m.in. arcybiskup Bolesław Pylak, metropolita lubelski, oraz przedstawiciele pracowników naukowych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. W czasie uroczystości otrzymali również: Nagrodę Naukową II stopnia ks. dr hab. Krzysztof Gózdź z Wydziału Teologii KUL i Nagrodę Specjalną – pani Ursula Wolf z Münster. W programie spotkania decyzje Jury Nagrody zreferował i laudacje poświęcone laureatom wygłosił ks. dr hab. Edward Walewander, dyrektor Instytutu Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym. Przyznane dyplomy wręczył laureatom ks. prof. dr hab. Andrzej Szostek, prorektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Po otrzymaniu dyplomów laureaci wygłosili przemówienia. Oto tekst przemówienia biskupa Bejze:

Księżu Arcybiskupie, proszę Księży, Panie, Panowie!

Z żywym zainteresowaniem śledziłem i śledzę artykuły, wywiady i recenzje omawiające kolejne tomy serii wydawniczych *Chrześcijananie* i *W nurcie zagadnień posoborowych*. Czuję się uprzywilejowany, gdy odkrywam, że tekst poświęcony nowej pozycji należącej do wymienionych serii napisał pracownik naukowy wyższej uczelni katolickiej lub doświadczony publicysta. Korzystam z tej nadzwyczajnej okazji, jaką stwarza obecna uroczystość, by serdecznie podziękować wszystkim autorom wszelkiego rodzaju omówień, które dotyczą wydanych dotychczas 22 tomów *Chrześcijan* i 20 tomów *W nurcie zagadnień posoborowych*. Spośród autorów, ku którym kieruję w tej chwili uczucia wdzięczności, wymieniam ks. prał. dr. Ireneusza Skubisia, który będąc redaktorem naczelnym szeroko znanego w Polsce i w wielu krajach Tygodnika Katolickiego „Niedziela”, zamieścił na jego łamach teksty licznych, przeprowadzonych ze mną rozmów o *Chrześcijanach*, jak i o tomach z serii „posoborowej”.

Publikacje, których przedmiotem były redagowane przeze mnie serie prac zbiorowych, odegrały bardzo poważną rolę w ukształtowaniu mego przekonania o społecznym znaczeniu tych prac i zapotrzebowaniu na ich kontynuację. Podobną rolę spełniły pewne wypowiedzi okazjonalne wygłoszone ustnie oraz opinie sformułowane w listach. Oto wypowiedzi i oceny szczególnie dla mnie ważne:

13 czerwca 1987 r. w łączności z II Krajowym Kongresem Eucharystycznym Ojciec Święty Jan Paweł II odbył wizytę apostolską w Łodzi. Po przybyciu na teren lotniska pod Łodzią, Ojciec Święty wysłuchał słów powitania, a następnie skierował się ku zakrystii urządzonej przy ołtarzu polowym. Przechodząc obok stojących tam kardynałów, biskupów, księży, Papież pozdrawiał ich. Gdy zobaczył mnie, powiedział: „Biskup Bejze, który wydaje *Chrześcijan*”. Rzecz oczywista, że Ojciec Święty mógł zareagować na moją obecność innymi słowami, a jednak wyeksponował właśnie serię *Chrześcijanie*.

Biskup Bronisław Dembowski, ordynariusz diecezji włocławskiej, w jednym ze swoich listów do mnie wyraził interesujące myśli o pracach, które redaguję. W ich kontekście podkreślił, że dla kultury historycznej i zarazem moralnej szczególnie ważne znaczenie ma seria *Chrześcijanie*.

W trakcie odwiedzin kierownika Sekcji Polskiej Radia Watykańskiego, ojca Floriana Pełki TJ, zauważyłem, że wśród książek znajdujących się w jego biurze widnieje niemal komplet – jak na ówczesny stan – tomów *Chrześcijan*. Ojciec Pełka, późniejszy przełożony Prowincji Wielkopolsko-Mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego, zauważywszy moje zainteresowanie tymi tomami, powiedział: „W tym biurze mamy pod ręką te tylko książki, które przydają się bezpośrednio do pracy w Radiu Watykańskim”. Przyznaję się, że zaliczenie *Chrześcijan* do książek o tego rodzaju przydatności bardzo mnie uradowało.

Doszła do mnie w dokładnej formie wypowiedź ojca prof. Alberta M. Krąpca OP o serii *W nurcie zagadnień posoborowych*. Ojciec Krąpiec wyraził przekonanie, że w przyszłości okaże się w pełni znaczenie tej serii wydawniczej dla rozwoju i upowszechniania katolickiej doktryny w Polsce.

Podczas letniego urlopu w Europie Zachodniej odwiedziłem jeden z polskich ośrodków duszpasterskich działających na rzecz naszej emigracji. Miejscowy duszpasterz, ksiądz w średnim wieku, witając się ze mną, przedstawił się nazwiskiem i dodał: „w nurcie zagadnień posoborowych”. Natychmiast zaistniał między nami nastrój wzajemnego zaufania, co wielce ułatwiło dalszą rozmowę.

Wysoko cenię sobie listy, które przesłał do mnie ks. kard. Stefan Wyszyński Prymas Polski w sprawie redagowanych przeze mnie serii wydawniczych. Listy te (z zachowaniem ich oryginalnego tekstu) brzmią następująco:

Warszawa, dnia 29 grudnia 1969 r.

N. 3652/69/P.

Ekscelencjo!

Drogi Księżę Biskupie!

Na prośbę Biskupa (Bp dr. František Tomášek, Apoštolský Administrátor, zamieszkał: Praha 1, Hradčanské nám. 16, Czechosłowacja), uprzejmie zwracam się o łaskawe wysyłanie Mu książek swego wydawnictwa, omawiających sprawy soborowe oraz reform posoborowych w ogóle i w Polsce – potrzebnych dla Świętego Kościoła Czech i Moraw. Z wyrazami braterskiej czci i oddania w Panu

Stefan kard. Wyszyński

Drogi Biskupie Bohdanie,

dziękuję Ci całym sercem za przyjęcie opóźnionego wstępu do książki *W służbie Ludowi Bożemu*, a zwłaszcza za nowe wydawnictwo *Chrześcijanie*. Niech Matka Najświętsza dodaje cierpliwości Księdzu Biskupowi, który tak wytrwale prowadzi „serie wydawnicze”.

Pełen czci i oddania w Chrystusie Panu

Warszawa, 29 04 80

Stefan kard. Wyszyński

Dopisek na liście z 3 VIII 1980 r.

Drogiemu Biskupowi Bohdanowi składam serdeczne podziękowanie za wyd. *Chrześcijanie* (tom V) – pełen czci dla żmudnej pracy Dostojnego Redaktora.

SKW

W czasie jednego z plenarnych zebrań Konferencji Episkopatu Polski pojawiło się zagadnienie polskich publikacji poświęconych problematyce Soboru Watykańskiego II. Wypowiadając się na temat tych publikacji, Ksiądz Prymas Wyszyński – który zebraniu przewodniczył, jak zawsze – wyróżnił serię *W nurcie zagadnień posoborowych*. Do opinii tej dołączył się wówczas arcybiskup Antoni Baraniak, metropolita poznański.

Wieloletnia przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Urszulanek „szarych”, matka Andrzeja Górskiego, w swych listach adresowanych do mnie niejednokrotnie dzieliła się opinią o tym, jak ważne dla Kościoła w Polsce są książki z kolekcji *Chrześcijanie* i *W nurcie zagadnień posoborowych*. A matka Górskiego świetnie rozumie potrzeby katolickich środowisk w naszym kraju i bardzo dobrze zna się na książkach.

Szanowni Państwo!

Jak najpiękniej dziękuję Jurorom Nagrody Naukowej im. Ireny i Franciszka Skowyrów, z ks. prof. Edwardem Walewandrem na czele, za przyznanie mi tej Nagrody w roku 1997. Odnoszę to wyróżnienie również do autorów, których prace wypełniły tomy objęte seriami *Chrześcijanie* i *W nurcie zagadnień posoborowych*, odnoszę do wydawców tych serii, a także do adiustatorów, redaktorów technicznych i pracowników poligrafii. Bez ich kompetencji i życzliwego trudu moje pomysły założenia i długofalowego redagowania odnośnych serii wydawniczych pozostałyby w sferze idei. Serdecznie pozdrawiam wszystkich, którzy nagrodzone dziś książki – bo właściwie to one zostały zaszczycone Nagrodą Sko-

wyrów – kupowali, czytali, kompletowali, pożyczali innym. Wszystkim przyjaciołom dobrych książek katolickich gorąco życzę, by nie zawiedli się na nowych tomach, które będą ukazywać się pod moją redakcją i moich następców. A do samego siebie kieruję wezwanie: *memento*, **Pamiętaj, że Nagroda im. Skowyrów zobowiązuje!** Na koniec, wszystkim Państwu obecnym w tej pięknej sali bardzo dziękuję za uprzejmy udział w mojej części obecnego uroczystego spotkania.

* * *

Po przyznaniu biskupowi Bohdanowi Bejze Nagrody Naukowej imienia Ireny i Franciszka Skowyrów (której wręczenie odbyło się 5 maja 1997 r. w Lublinie), ksiądz profesor Roman Bartnicki, rektor Akademii Teologii Katolickiej i ksiądz arcybiskup Józef Kowalczyk, Nuncjusz Apostolski nadesłali na adres laureata swoje gratulacje. Oto ich teksty:

NUNCIATURA APOSTOLSKA

W POLSCE

Warszawa, 25 czerwca 1997

Jego Ekscelencja
Ksiądz Biskup Bohdan Bejze
Biskup pomocniczy Archidiecezji Łódzkiej
Łódź

Ekscelencjo

Uprzejmie dziękuję za list z dnia 31 maja br. i egzemplarz „Niedzieli Łódzkiej” z 1 czerwca br.

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji przyznania Księdzu Biskupowi I stopnia naukowej nagrody im. Ireny i Franciszka Skowyrów. Jest to kolejny dowód uznania dla pracy naukowej i wydawniczej Księdza Biskupa. Z tej okazji życzę wytrwałości i sił do dalszego, owocnego wykorzystywania swoich talentów dla dobra Kościoła i polskiej kultury.

Łączę wyrazy szacunku i dar modlitwy

† *Józef Kowalczyk*
Nuncjusz Apostolski

AKADEMIA TEOLOGII KATOLICKIEJ
W WARSZAWIE
REKTOR
13 VI 1997 r.

Jego Ekscelecja
Ks. bp. prof. dr hab. Bohdan Bejze
Łódź

Ekscelencjo!

W imieniu Senatu Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie i swoim własnym serdecznie gratuluję przyznania Księdzu Biskupowi Nagrody Naukowej I Stopnia im. Ireny i Franciszka Skowyrów na rok 1997. Cieszy nas fakt, że dostrzeżono zasługi Księdza Biskupa jako twórcy i redaktora 22 tomów *Chrześcijan* i 20 tomów *W nurcie zagadnień posoborowych*. Serie te mają wielkie znaczenie dla kultury historycznej i moralnej naszego narodu. Istnieje społeczna potrzeba ich kontynuowania.

Życzymy Księdzu Biskupowi wszystkiego najlepszego, zwłaszcza wielu kolejnych tomów obydwu serii.

Szczęść Boże

Ks. prof. dr hab. *Roman Bartnicki*